

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1091

10.02.2024 (135)

Michael Kühnen

Den andre revolusjonen Bind I: Tro og kamp

Del 4

Partiet styrer staten, og staten styrer økonomien. Individets deltakelse finner imidlertid ikke lenger sted i den statlige sfæren, der bare faktabeslutninger tas av eksperter, men i selskapene, der de umiddelbare livsbetingelsene reguleres, og i partiets millionhær, der politikkenes retning bestemmes. **Men alt med ett mål for øye - det tyske folkets beste.**

Dette høres kanskje veldig teoretisk ut i øyeblikket, men det er ikke et urealistisk fantasifoster. På 1930-tallet beviste fascistiske og nasjonalsosialistiske stater at denne modellen fungerer. Den korporative staten, den korporative ideen, er den tredje veien, veien mellom kapitalisme og kommunisme, veien til den tyske fremtiden. I dagens situasjon har den nasjonalsosialistiske økonomiske planleggingen tre umiddelbare mål å oppnå:

Eliminering av arbeidsledighet:

Nasjonalsosialismen erklærer: Retten til arbeid er sikret i den nasjonalsosialistiske folkestaten! Den obligatoriske arbeidstjenesten vil bli gjeninnført. Nasjonalsosialismen vil gjenopprette framtidstroen, som er den grunnleggende forutsetningen for en normalisering av de økonomiske forholdene. Statlige arbeidsprogrammer vil reintegrere de gjenværende arbeidsløse Volksgenossen.

Repatriering av utenlandske arbeidere: Nasjonalsosialismen erklærer: Den tyske økonomien er organisert av tyskere for tyskere. Den trenger ikke utenlandske arbeidere i den nasjonalsosialistiske staten. Den nasjonalsosialistiske staten vil umiddelbart utvise alle utenlandske arbeidere som har kommet ulovlig inn i landet, samt de som er enslige. Innen ett år må også de resterende utlendingene forlate landet. **Tyskland for tyskerne!**

Autarki: Nasjonalsosialismen erklærer: Det tyske folket blir først fritt når det blir uavhengig av press fra fremmede stater. I dag er Tyskland fullstendig avhengig av utlandet, spesielt når det gjelder råvareforsyning og handelspolitikk. Den nasjonalsosialistiske staten vil gjøre slutt på denne avhengigheten. Den vil i større grad utnytte sine egne råvarer og fjerne den ekstreme eksportavhengigheten. Selvsagt vet nasjonalsosialistene at Forbundsrepublikken alene ikke kan være selvforsynt: Fullstendig selvforsyning er umulig. Men det er ingen grunn til ikke i det minste å redusere avhengigheten. Støtte til autarkipolitikken vil være en viktig oppgave for den nasjonalsosialistiske utenrikspolitikken. Nasjonalsosialister og nasjonalsosialister sammen krever **TYSK SOSIALISME!**

På samme måte som Volksgemeinschaft-ideen er kjernen i nasjonalsosialistenes innenrikspolitikk og korporativismen kjernen i nasjonalsosialistenes økonomiske politikk, må den storgermanske ideen være den asken som den kommende nasjonalsosialistiske staten skal bygge på i utenrikspolitikken. "Den stortyske idé" - bare dette begrepet får filisteren til å skjelve. Han tenker på krig og terror, erobringer og endeløse blodsutgytelser. Selve navnet "Stor-Tyskland" er avskyelig for filisteren - han føler seg tross alt hjemme i det rike, innskrumpede Germania. I mer enn tretti år hamret seierherrene inn i hodene på det tyske folket at østerrikere, sveitsere, sørtyrolere og alsacianere hadde sin egen nasjonalitet, og at til og med en vesttysk og en østtysk nasjon var i ferd med å ta form.

Okkupasjonsmakten i Bonn gjorde sitt beste for å skape en separatistisk, vesttysk nasjonalfølelse - uten særlig hell. I mange år var det tabu å snakke om et Stor-Tyskland. På det meste tok kameratene i Øst-Tyskland til orde for det, men bare i all hemmelighet, fulle av frykt, for i Østerrike, dette frie demokratiet, er det forbudt å kreve Anschluss offentlig, under trussel om strenge straffer. I Forbundsrepublikken Tyskland hadde Deutch-Völkische Gemeinschaft (DVG) allerede på et relativt tidlig tidspunkt kjempet for et Stor-Tyskland. Da den nasjonalsosialistiske undergrunnsbevegelsen dukket opp i 1971, brast demningen. I 1977 erklærte de tyske broderskapene med sine 20 000 medlemmer sin støtte til det storgermanske fedrelandet, etterfulgt av Aksjonsfronten av nasjonalsosialister som det første politiske partiet.

Den stortyske ideen er ikke en trussel mot verdensfreden. Den stortyske ideen er

en naturlig rettighet for det tyske folket. Vi krever det som lenge har vært en selvfølge for alle andre folk:

"Å forene alle mennesker med ett språk, én kultur, én historie og ett blod i én fri, sterk og forent stat."

Hvorfor hylér de, våre nabofolk, som vi er knyttet til gjennom mange venns-kapsavtaler, når tyskerne krever sine rettigheter? Ville det for eksempel falle franskmennene inn å løsrive Korsika fra dem, eller engelskmennene å løsrive Skottland fra dem, selv om korsikanerne og skottene utvilsomt har en mer selvstendig kultur, språk og historie enn for eksempel østerrikerne, hvis tyskhet i tusen års historie frem til 1945 ingen betvilte? Østerrike var en del av det tyske keiserriket for lenge siden, mens Korsika fortsatt var italiensk og Skottland et selvstendig kongedømme!

Disse europeiske statene vet nøyaktig hvorfor de undertrykker nasjonalstatenes autonomiønsker. De ønsker å fortsette å spille en politisk rolle i henhold til befolkningsstørrelse og økonomisk makt, de ønsker å føre den nasjonen de arvet fra sine fedre trygt inn i fremtiden. Vi har ingenting imot dette, vi respekterer denne bestrebelsen, vi forstår når franske politikere vil bevare "Grande Nation"(!) og engelske politikere sitt "Great Britain"(!). Men vi krever den samme forståelsen for vår lengsel etter et Stortyskland!

De såkalte realistene vil innvende at det ikke finnes den minste mulighet for å realisere denne drømmen. Det er kanskje sant for øyeblikket, men fremtiden har fortsatt mye å by på. Den avgjørende faktoren er et folks vilje til å kjempe for sin rett og frihet. Nasjonalsosialismen legemliggjør denne viljen til å kreve og oppnå det tilsynelatende umulige. Vi nasjonalsosialister kjenner til de revolusjonære tendensene i øst og vest, vi er overalt der tyske stemmer lyder, og vi venter på vår historiske sjanse, tålmodige og utholdende, men fylt av den revolusjonære ilden i vårt tyske vesen. Og hvis århundrene går: Hvis den tyske frihetsbevegelsen lykkes i å holde liv i lengselen etter Riket, alle tyskeres fedreland, da står vårt Stortyskland ved enden av en lang vei!

Det tyske folket har alltid utført to historiske oppdrag:

For det første, som sentrum for det europeiske kontinentet, for å bevare ideen om Vesten, arven fra Romerriket, og for det andre, for å tjene som et bolverk for det ariske Europa mot Asia. Gjennom USAs og Sovjet-Russlands innblanding i Europas skjebne og gjennom de europeiske makters nederlag under Tysklands ledelse, samt den påfølgende delingen av riket, mistet tyskerne muligheten og evnen til å fortsette å ivareta disse to oppgavene - til skade for det hvite Europa. I mer enn tretti år nå har Europa de facto falt ut av verdenspolitikken. Amerika og

Russland, Japan og Kina, Asia og Afrika: Det er her beslutningene tas.

Europas gamle, sovende nasjonalstater drev provinspolitikk mens verdens fremtid ble avgjort andre steder. **Dette er demokratenes feil!** Europas nasjonalstater gir etter for utviklingslandenes krav og setter dermed befolkningens livsgrunnlag i fare. **Dette er demokratenes feil!** Europas nasjonalstater tar ordre fra New York og Jerusalem i stedet for å føre europeisk nasjonal politikk. **Dette er demokratenes feil!** Europas nasjonalstater lar sine væpnede styrker ledes av amerikanske generaler og hyller den feilaktige troen på at USA har de samme sikkerhetsinteressene som Europa. **Dette er demokratenes feil!** Europas nasjonalstater kryper for Sovjet-Russland, en halvasiatisk makt som slavebinder halve kontinentet. **Det er demokratenes feil!**

Fremtidens nasjonalsosialistiske revolusjon må også være europeisk hvis den skal unngå fortidens feil, og den vil være europeisk! I alle land vokser hatet og misnøyen sakte, men sikkert. I alle land samles hvite som håper på en bedre fremtid for seg selv og sine barn, som ennå ikke har overgitt seg til dekadanse og resignasjon, som ikke vil la seg frarøve troen på seg selv og håpet for morgendagen. De samles under hakekorset! Tiden er moden. Tyskernes forening vil bli etterfulgt av europeernes forening, og denne vil bli etterfulgt av det **ariske folkefelleskapet!**

Rasespørsmålet er et vitenskapelig problem, og jeg er ingen vitenskapsmann. Mitt mål er derfor ikke å komme med en eksakt, vitenskapelig uttalelse, men bare kort å oppsummere noen grunnleggende sannheter som er åpenbare for alle, og sette dem i sammenheng med det nasjonalsosialistiske verdensbildet. Hele menneskets natur - intelligens, karakter, utseende - formes og kan forklares av to grunnleggende forhold - miljøpåvirkning og arv.

Moderne atferdsforskning har vist at mennesket er mye sterkere påvirket av arv enn av miljø - også på det mentale og emosjonelle området. Den engelske professoren Eysenck og den amerikanske professoren Jensen er representative for disse funnene. I demokratiene, og også i østblokken, anses det som riktig å ignorere atferdsforskningens og den moderne biologiens resultater, fordi det ville rukke ved dogmet om menneskers likeverd.

Nasjonalsosialismen har det lettere:

Hans "dogme" er livets evige lover og viljen til å erkjenne og anerkjenne menneskets natur. Hvis man virkelig ønsker å forandre mennesket, må man ikke bare omforme omgivelsene, man må også nærme seg menneskets genetiske sammensetning, man må avle frem det nye mennesket! Avl - det er et forferdelig ord, og mang en følsom, sensitiv borger vil trekke nervøst på smilebåndet!

"Der ser vi det igjen:

Nasjonalsosialismen tramper på menneskeverdet, den utfører grusomme avlsekspesimenter som om mennesket ikke var skapelsens krone, en guds hellige verk, men en kanin."

De som snakker på denne måten, ser ikke menneskets natur som et resultat av evolusjon. Mennesket er et verk av en allmechtig natur som setter alt liv på prøve i eksistenskampens harde skole og lar de beste, tøffeste og sterkeste overleve.

Det moderne mennesket tramper på naturens lover, det har satt den naturlige evolusjonen ut av spill og tatt sin skjebne i egne hender. Det ville erobre jungelen i seg selv, men skapte bare et privat helvete for seg selv fordi det feilvurderte sin egen natur:

Den påståtte medmenneskeligheten fører til at millioner av deformerte, forkrøplede og arvelig syke vesener over hele verden må slepe seg gjennom livet og til og med får lov til å formere seg for å smitte kommende generasjoner. Mennesker av forskjellige raser får lov til å blande seg fritt og føder dermed ulykkelige små menneskebarn som lider under sin egen sjelelige splittelse og ikke blir akseptert av sine omgivelser.

Det er nasjonalsosialismens oppgave å undersøke menneskets sanne natur uten fordommer, å respektere naturlovene på nytt og å bevare og gjenopprette sin egen rases renhet gjennom forbud mot raseblanding utad og rasehygieniske tiltak innad. Det er for tidlig å foreslå detaljer på dette tidspunktet. Tretti år med forbud mot raseforskning og eugenikk må rettes opp før det er mulig å se hvilke skader perioden med raseforfall under demokratisk styre har etterlatt i Tyskland og hvilke tiltak som må iverksettes. Men det er et gledelig tegn at modige angelsaksiske forskere tar opp dette problemet (tyskerne var nok for redde) og at de må yte nasjonalsosialismen rettferdighet også på dette punktet.

Her kommer en kort kommentar om jødedommen:

Jødeproblemet er sannsynligvis mindre et raseproblem enn et völkisch-kulturelt problem. Men det sier seg selv at for nasjonalsosialistene gjelder Führerens testamente uten innskrenkninger, der det står:

"Fremfor alt forplikter jeg nasjonens lederskap og tilhengere til samvittighetsfull overholdelse av rase-lovene og til hensynsløs motstand mot den internasjonale jødedommen, som forgifter alle folk."

Disse fire punktene beskriver nøyaktig det nasjonalsosialistiske verdensbildet:

- **Ideen om Volksgemeinschaft**
- **Bedriftstanken**
- **Den stortyske ideen og Kunnskapen om betydningen av rase.**

Det er på dette grunnlaget vi nå forstår vår bevegelses spektakulære tilbakekomst på vår tids politiske og åndelige scene. Nasjonalsosialismen er svaret på nåtidens og fremtidens brennende behov. Nasjonalsosialister og andre velmenende og patriotiske tyskere (f.eks. De grønne) danner en tysk frihetsbevegelse som kjemper for en trygg fremtid. Vi vet at vår revolusjon bare kan lykkes hvis den denne gangen, i motsetning til i 1933, stråler utover. Nasjonalsosialismen er en eksportartikkel, den må omfatte hele den hvite verden slik at den hvite rase overlever det tredje årtusenet!

DET ARISKE FELLESSKAPET AV NASJONER

Vi skiller først mellom de fire hovedrasene:

- Den ariske (hvite) rasen
- Den svarte rasen (negre)
- Den gule rase (asiater og eskimoer)
- Den røde rasen (indianere)

Indianerne spiller historisk sett ikke lenger noen rolle, og negrene, som i rasemessig gjennomsnitt er mindre begavet enn arierne og asiatene, spiller ennå ingen rolle. De har imidlertid, som alle primitive raser, en forbløffende vitalitet og energi som kan føre til en reell trussel i fremtiden. Den gule rasen har alltid vært i stand til kulturelle og politiske bragder, men dens fremskredne sivilisasjoner har, i likhet med indianernes i fortiden, en tendens til en forbløffende stivhet og ubevegelighet. Forskjellene mellom disse rasene er slående og ubestridelige.

Vi vet at mennesket er en uforgjengelig enhet av kropp og sinn (ingen tviler for eksempel lenger på at psykiske problemer kan forårsake fysiske sykdommer). Vi vet også at mennesket i stor grad er formet av arv. Hvis vi tar utgangspunkt i disse fakta, er det da så usannsynlig å si at en fysisk, nedarvet forskjell mellom rasene, som er åpenbar, har som logisk konsekvens en nedarvet, åndelig forskjell?

Vi nasjonalsosialister sier:

Det er påvist genetiske forskjeller mellom raser. Moderne atferdsforskning og

biologi har visst dette lenge, men disse funnene forties. På begynnelsen av syttitallet fant for eksempel den amerikanske professoren Jensen ut at negrene presterte dårligere på intelligens tester enn sine hvite medborgere, i gjennomsnitt med ca. 10 %. Venstresosiologer forsøkte å forklare de ubestridte testresultatene med miljøforskjeller og bedre livssjanser for den hvite delen av befolkningen i USA. Så ble eskimoene, som har enda dårligere levekår enn de amerikanske negrene, inkludert i undersøkelsen. Forbauselsen var stor da eskimoene gjorde det langt bedre enn negrene, og i noen få testområder til og med bedre enn de hvite. Siden den gang har det ikke vært noen diskusjon, og en organisert stillhet har lagt seg over disse undersøkelsene. Vi bryter dette tabuet! Vi har motet til å gjøre det, selv om - ja, nettopp fordi - vi vet at vi dermed angriper grunnlaget for hele etterkrigstidens orden, for demokratiet og bolsjevismen, for avkoloniseringen og utviklingshjelpen.

Vi nasjonalsosialister sier:

Dogmet om menneskelig likhet er en løgn som er tilbakevist! Mennesker og raser er forskjellige - ikke bare av utseende, men også av natur. De som forsøker å undertrykke denne innsikten av politiske grunner, er reaksjonære. Den som fortsatt tror at negrene bare trenger nok økonomisk og teknisk hjelp til å komme like langt som oss, er en idiot som sløser med skattebetalernes penger. Vi må anerkjenne rasenes mangfold i vårt indre hvis vi ønsker å få klarhet i hva fremtiden vil kreve. Mangfold betyr ikke overlegen eller underlegen. Rasenes verdi kan være den samme, essensen er forskjellig, det er det som betyr noe. Det er en naturlig utvikling at mangfold alltid må føre til konflikt. Det er også meningen fra naturens side, for det er bare de ulike artenes kamp for tilværelsen som garanterer at den beste vil seire. Dette er nøkkelen til evolusjon: Historien er historien om rasekamper!

Under Det tredje riket kom historikerne med en rekke bevis på denne erkjennelsen, som for øvrig også deles av den sunne fornuft: Alle som kjemper i livet, vet at de må hevde seg. Hvis jeg har en plass i en overfylt trikk, må noen andre stå; hvis min familie okkuperer et hus, kan ingen andre flytte inn; hvis min bedrift får en ordre, går konkurrenten tomhendt; råvarer som forbrukes av mitt folk, mangler for noen andre; et boligområde brukes av den rasen som erobret det, og kan ikke lenger tas bort.

Livet er kamp, og "Et folk som erklærer at det ikke lenger vil kjempe, avskaffer ikke kriger, men bare seg selv!" - Adolf Hitler.

Det er meningsløst å beklage dette; vi har ikke skapt verden, vi har bare til oppgave å anerkjenne dens lover og bruke dem på en slik måte at de som vår lojalitet er rettet mot, overlever: først det tyske folk og deretter den hvite rase.

Selvfølgelig er rasekampen ikke en blind krig mellom alle mot alle. Mennesket er et rasjonelt vesen; det er i stand til å inngå allianser, holde våpenhvile og gå fredelige forhandlinger. Vi kan gjøre alt dette, vi må til og med gjøre det, men vi må aldri glemme rasekampen som et faktum og en bakgrunn for livet.

Når vi forhandler med utviklingslandene i FN om deres krav om høyere utviklingshjelp - det er rasekrig. Når råvarelandene dikterer oss høyere priser - det er rasekrig. Når negre feirer sportslige triumfer i OL med "Black Power-hilsenen" - det er rasekrig. Når fargede immigrerer til Storbritannia i stort antall og krever fulle borgerrettigheter - da er det rasekrig. Når svarte i det sørlige Afrika krever makt for seg selv fordi de er i flertall, selv om det var den hvite minoriteten som bygde opp landet - det er rasekrig.

Å fornekte rasekampen er å lukke øynene og håpe at noe slikt aldri kan skje i Tyskland. Og så åpner tyskeren øynene og ser på jernbanestasjonene i alle storbyene hele flokker av fremmedkulturelle som plystrer etter tyske jenter; han ser bydeler som Berlin-Kreuzberg hvor det knapt bor tyskere; han ser kriminelle gjenger av hjemstavnsfordrevne andregenerasjons fremmedarbeidere og ville streiker ledet utelukkende av fremmedarbeidere; han ser hvordan tyske myndigheter bagatelliserer nedgangen i fødselstallene og oppgir tall som inkluderer hundretusener av fremmedkulturelle barn; han ser de første gjengslagsmålene i Hamburgs St. Pauli mellom hvite og negre som vil hevde seg som halliker.

Det blir ingen rasekrig i Tyskland, tror gjennomsnittsborgeren. Men vi er allerede midt i den og på god vei til å tape den, fordi ingen virkelig ser problemene, fordi partiene ønsker å vinne neste valg og derfor ikke må skremme noen, fordi demokratene ikke vil trække noen utlendinger på tærne, fordi tyskerne ikke vil bli beskyldt for rasisme, fordi en generell snakk om medmenneskelighet blindt savner bekymringene til vårt folk. **Tyskere - slå tilbake!**

Verden er delt mellom rasene, og det samme er rikdommene deres. De siste århundrene har vært preget av den hvite rasens dyktighet, vitalitet og selvsikkerhet. Frem til midten av 1900-tallet dominerte den hvite mann verden. To morderiske brodermordskriger på bare tretti år knuste ariernes herredømme. De fargede folkene gjorde opprør og vant selvstendighet, noe som bare forverret problemene. De vestlige demokratiene så hjelpeløst på denne nedgangen, med en blanding av dårlig samvittighet og kjedelig resignasjon. I løpet av noen få tiår krympet den hvite rasens herredømmeområde, og hva verre var, vi mistet kontrollen over råvarene. Denne utviklingen truer vår rases biologiske fremtid like mye som den generelle nedgangen i fødselstallene. At alt dette ikke er kjedelig frykt, men harde realiteter, ble brutalt tydeliggjort av

den arabiske oljeboikotten.

For første gang kjemper den ariske rasen for sin egen eksistens! Etter århundrer med ubestridt overherredømme virker dette utrolig for massene. Gjennomsnittsborgeren ser ut av vinduet: Bilene går fortsatt, gatene er fulle av mennesker, fabrikkene jobber jevnt og trutt og produserer enorme mengder varer, levestandarden er høyere enn noensinne.

"Alt kommer ikke til å bli så ille." Det er det de fleste tenker.

"Det blir ikke så ille". Det er slik politikerne høres ut, det er slik massemediene proklamerer det.

Ingen andre enn oss våger å fortelle folket sannheten: **Vi lever i en endetid!**

All rikdommen, velstanden og komforten i den industrielle tidsalder er ikke annet enn en vaklende kulisse bak hvilken dødens triumferende skikkelse skjuler seg. Alt dette er bare uansvarlig sløsing med arven etter våre fedre, en kortvarig rus før en forferdelig oppvåkning. Innerst inne vet alle at det ikke kommer til å fortsette slik mye lenger, at rikdommen snart vil være oppbrukt og kontoen overtrukket.

Men disse forvarslene er bedøvet, og man er bokstavelig talt tvunget til å stole på disse kunstige figurene som daglig beroliger folket via radio, TV og presse, som en pastor som beroliger en dødssyk pasient som ikke skal vite at han skal dø. Disse politikerne er selv hjelpeløse, de vet eller mistenker bare én ting: De slaktet feil gris i 1945.

Med nasjonalsosialismen ødela de fremtidshåpet til en stor rase, og de kan ikke innrømme dette uten å bli revet med av raseriet og fortvilelsen til en forrådt generasjon. Vi må forstå dette. Vi må vite det vi hittil bare har hatt en mistanke om:

For første gang tvinges arieren til å kjempe for livet. Det er ikke lenger et spørsmål om hvem som er sterkest i en verden dominert av hvite - nordboeren, slaven, angelsakseren eller romanifolket - det er et spørsmål om alle hvites fremtid!

Hovedproblemet i denne kampen for overlevelse er kontrollen over planetens råstoffressurser. Det er knapphet på råvarer, og den hvite verden trenger mer enn den kan finne i sitt nåværende domene - Europa, Amerika, Australia. De fargede har ennå ikke helt forstått hvilken makt de har gjennom sin kontroll over råvarereservene. Råvarer er livsnerven som holder verdensøkonomien i live og gjør det mulig for oss alle å leve et tilnærmet bekymringsløst liv. Men

vi er avhengige av underutviklede, primitive folk hvis interne situasjon stort sett er kaotisk, hvis herskere er uforutsigbare og hvis folk er misfornøyde med fordelingen av verdens rikdom.

Vi er vitne til oppvåkningen av en primitiv rase i Afrika og gjenoppvåkningen av gamle siviliserte folkeslag i Asia og Arabia som man trodde var utdødd for lenge siden. De er misunnelige på maten, de er misfornøyde med urettferdigheten, de ser ikke lenger at de hvite industrilandene forbraker langt mer rikdom og verdensreserver enn de har rett til i forhold til folketallet. Det er fortsatt en sløv proteststemning, men rasekrigens fakkell brenner allerede i bakgrunnen og truer med en ny verdensbrann - det siste avgjørende slaget om verdensherredømmet.

Men det er ikke bare råvarefordeling og matmisunnelse som er den hvite rasens overlevelsesproblemer. De forverres av befolkningsutviklingen. Asia og Afrika opplever en fødselseksplosjon av ufattelige proporsjoner, mens den hvite rase synker til et numerisk mindretall. Dermed får ariernes habitat, deres enorme rikdom og svindende vilje til å hevde seg, samme betydning for andre raser som det forfallne Romerriket en gang hadde for germanerne, som var overbevist om sin styrke og fremtid. En til å begynne med fredelig strøm av negre og asiater strømmer inn i Amerika, Australia og Europa og skaper et minoritetsproblem i disse ariske kjernelandene. Steg for steg vil den hvite mann bli presset tilbake, inngifte vil forekomme, og takket være de primitive folkenes høyere fødselsrate og rasestyrke vil slutten på vår rase bli uunngåelig. Det er vår oppgave å motarbeide denne utviklingen.

Nasjonalsosialismen må erkjenne sin oppgave i å forene de rasemessig verdifulle og dermed stridslystne delene av den ariske verdensbefolkningen under ett tegn, i å gjøre alle hvite folk oppmerksomme på at de har en felles skjebne - enten det er seier eller undergang - og en felles oppgave:

Opprettelsen av det ariske folkefellesskapet, som alene kan sikre den hvite rasens overlevelse. Vi må forstå at de hvite sørafrikanernes kamp er vår kamp, at nasjonalsosialistene i USA og Ku Klux Klan er våre brødre, at National Front i Storbritannia og de franske nasjonalistene til syvende og sist kjemper mot den samme fienden som oss. Når alle disse bevegelsene kommer sammen i bevisstheten om sine felles oppgaver, da vil den gamle verden skjelve, demokratiet og bolsjevismen vil kollapse, og på ruinene av en fordervet fortid vil vi bygge en ny verden under solhulets evige symbol, tegnet på begynnelse og slutt, tegnet på et nytt fellesskap, tegnet på evigheten!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLÄNDER- UND AUFGABENORGANISATION

September 1973

Der Kampf geht weiter !

Halbtag Ideen nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Idiosyncrasy von Bewegung, Vererbung, Verfügung und Veränderung haben nicht am geringsten, die Karte der gesamten Welt umfasst heißt jüdischen Führer Adolf Hitler zu einem Mann.

Alle Nationalsozialisten sind vorwiegend afrikanische Völker- und Rassenbewegungen stehen Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist einer anderen geworden, aber die Größe des bedrohlichen Völkertum ist heute noch nie größer als in der Vergangenheit.

Der menschliche Körper ist nicht dabei, die Völkertum - gegen alle weißen Völker (?) - zu beugen. Seine Mittel und Einrichtungen, Überlebungs- und Anpassungsmechanismen.

Ob "jag" oder "jag", ob im Wäldchen oder im Steinbruch, ob als Propagandamittel benutzt oder auf einem Schlachtfeld stehen. Alle Nationalsozialisten sind von Hitler!

Hitler Hitler
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1665 19 June 2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningtheancient.com/truth.htm) I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the NEW ORDER
Number 176 (197) Printed 1978 April 26, 2017 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and social kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and neo-writing.

Whether "jag" or "jag", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitler Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjionalistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info